

26. septembra. — Na seji občinskega sveta zveze sindikatov so obravnavali potek pripravljanja planskih dokumentov, demokratizacijo odnosov in krepitev kolektivnega dela in odgovornosti v Zvezi sindikatov Slovenije in postopen prehod na ekonomske stanarine v občini.

28. septembra. — S prireditvijo na Meštnem trgu v Škofji Loki se je tudi v naši občini začela vseslovenska akcija Nič nas ne sme presenetiti, katere naloga

je preveriti usposobljenost za ukrepanje v izrednih razmerah. Po obsežnih in skrbnih pripravah ni bojazni, da akcija ne bi uspela.

28. septembra. — Skupina zasebnih obrtnikov iz Škofje Loke je odpotovala na obisk k svojim kolegom v pobrateno Smederevsko Palanko.

Podatki za Prispevek h kroniki Škofje Loke so zbrani iz objav v časopisu Glas.
Janez Eržen

OBCNI ZBOR MUZEJSKEGA DRUŠTVA V SKOFJI LOKI

Občni zbor Muzejskega društva je bil 19. aprila 1979 ob 18. uri v galeriji Loškega muzeja. Udeležilo se ga je 125 članov in gostov.

Ker je bil predsednik Muzejskega društva Škofja Loka tovariš Zdravko Krvina zadržan, je z delom občnega zbora pričel društveni podpredsednik tovariš dr. France Leben, ki je ob uvodnem pozdravu vseh navzočih članov in gostov še posebej pozdravil častna člana dr. Pavla Blaznika in profesorja Franceta Planino. Podpredsednik dr. Leben je v nadaljevanju občnega zbora predlagal delovno predsedstvo, ki je bilo soglasno izvoljeno v taki sestavi: dr. Branko Berčič za delovnega predsednika, za člana pa Svetlo Kobal in Andrej Pavlovec; za vodenje zapisnika je bila zadolžena tovarišica Nežka Rupar in za ovetovatelja zapisnika je bil soglasno sprejet predlog dr. Franceta Lebna in Francija Stukla. Prisotni udeleženci občnega zbora so potrdili tudi predlagani dnevni red, ki je v prvem delu vseboval poročila predsednika, tajnika, blagajnika, ravnatelja muzeja, poročilo nadzornega odbora in glasovanje o razrešnici odbora. V drugem delu občnega zbora, po obravnavi novih društvenih pravil, so navzoči izvolili izvršni odbor in predsednika ter člane nadzornega odbora in disciplinske komisije.

Ker na občnem zboru ni bil prisoten predsednik društva, je njegovo poročilo prebral tajnik Andrej Pavlovec.

POROČILO PREDSEDNIKA

Mandatna doba muzejskega društva, ki je za nami, je bila in je zelo različno ocenjevana. Če je bilo kaj narobe, moram kot

predsednik društva seveda priznati, da sem kriv do tiste mere, ko objektivnih razlogov ne moremo več opravičevati. V tej dobi sem doživljal osebno vrsto zadev, ki so me odvracale od dela pri muzejskem društvu. To je bil tudi eden izmed glavnih vzrokov, da nismo sklicevali redno odborovih sej vsak mesec, ampak tako rekoč na dva meseca, če pogledamo v prerezu celotno mandatno obdobje. Včasih je poteklo tudi nekaj več časa med eno in med drugo sejo, vendar delo ni zamrlo in glavne planske naloge so bile storjene. Tekoče so izhajali Loški razgledi vse do jubilejnega 25. letnika, s pomočjo tiskovnega sklada in z zvestimi sodelavci Razgledov smo začeli izdajati tudi posebne knjižice. Imenovali smo jih Vodniki, čeprav so, kot pravijo, še veliko več kot samo to. Doslej smo izdali Lubnik in Ratitovec in tako dopolnili našo izdajateljsko založniško dejavnost. Jasno je, da tolikšnih uspehov, kakršna sta bili knjigi dr. Blaznika Loško gospostvo in Planinova Škofja Loka še dolgo ne bomo mogli doseči. Tu navsezadnje ne gre za vprašanje finančnih sredstev, gre za avtorje, ki bi bili še pripravljeni posvetiti svoje življenjsko delo naši Škofji Loki. Morda jih bomo dočakali.

Obdobje, ki je za nami, je brez dvoma tiste vrste, ki ga ponavadi ocenjujemo kot krizno, v katerem vre znotraj društva in ki se navzven kristalizira v togem pasivnem razpoloženju. Vendar takšen videz vara in tudi v odboru tokrat nismo držali rok križem, ampak se temeljito ukvarjali z notranjo reorganizacijo društva ali še bolje društev. V pravih imamo zapisano, da muzejsko društvo lahko ustanavlja podobore in sekcije in to je še vedno ostalo zapisano. Morda bo v kratkem nastala potreba po podobnem te-

lesu bodisi v Poljanah ali kje drugje. Ze ustanovljena pododbor v Železnikih in Zireh sta se v tem obdobju osamosvojila, postala sta samostojni muzejski društvi v Železnikih in Zireh. Diskusije o pravilnosti takšnega postopka na sejah našega odbora sploh ni bilo, saj smo se zavedali, da je naše muzejsko društvo podobno rastlo in se razvijalo. Res so okoli nas nastajali že skoraj do politike segajoči vznemirljivi glasovi o cepljenju društva, mislim matičnega, loškega, res je tudi, da smo se sprva tudi sami spraševali, kaj storiti. Potem je prevesilo tehtnico v razodno umerjenost prav naše politično zrelo stališče. Tako kot gre otrok, ko zraste, po svoje v svet, tako sta oba pododbor prerasla otroško fazo muzejskega razvoja in se osamosvojila. Morda je pot k samostojnosti pospešil zakon o društvih, ki nalaga društvom določene obveznosti in je v svojih predpisih večasih nekoliko tog. Namreč pododbor nista mogla imeti svojih žiro računov, če nista zadostila vsem tistim členom zakona, ki govore, da mora imeti društvo vse od pečata do pravil, nikjer pa ne predvideva sekcij ali pododborov, kakršne smo imeli pri nas, ki bi imeli lahko ista pravila, enotno vodstvo, toda vsak svoj žiro račun in svoje finančno poslovanje. Vse to smo morali pretresati na naših sejah, posebej še v Železnikih, o tem so razpravljali na izvršnem odboru kulturne skupnosti in navsezadnje smo uspeli izveliči zaključke in rezultate, ki so pred nami. Da ne bi krhali muzejske mreže v občini in da bi se na tem področju lahko razvijala uspešna in enovita dejavnost, smo se odločili za skupno koordinacijsko telo, sestavljeno iz predstavnikov vseh, torej sedaj že treh društev z nalogo o skupnem planiranju na podlagi dogovarjanja. Če bi namreč ustanovili združenje muzejskih društev, bi moralo imeti to združenje že zopet svoj odbor s svojimi pravili in vsem aparatom, ki ga takšno združenje mora imeti. Zato bo za začetek dovolj sosvet ali koordinacija, ni bistveno, kako se bo imeovalo, bistveno je, da je ta misel vgrajena v pravila vseh treh muzejskih društev.

Posebno vprašanje je seveda želja muzejskega društva v Železnikih, da bi imeli samostojen muzej. Predstavljamo si celotno muzejsko mrežo v občini, podobno knjižnični mreži, kjer matična ljudska knjižnica v Škofji Loki pokriva celotno območje občine. Do rešitve tega vprašanja še nismo prišli, to bo naloga novega

koordinacijskega telesa in pa seveda tudi kulturne skupnosti. Včasih je že kar nerazumljivo oporekanje, da ima ta ali ona ustanova preveč sredstev in tudi sama primerjava med sredstvi za muzejska društva ni napačna, ampak vsaj deloma nerazumljiva: 4 mio st. dinarjev za najstarejše društvo v primerjavi s 17 za Železnike. Res pa je po drugi strani, da smo doslej prejemale dotacijo skupaj, da pa bo odslej le-ta ločena za tiskovni sklad oziroma založništvo, iz katerega bomo črpali sredstva za izdajo Loških razgledov. Toda kako? Predračun za 26. letnik zbornika je dosegel že neverjetnih 24 st. milijonov din samo za tiskarno. Napeti bo treba vse sile, in če ne bo šlo drugače, bomo morali posebej stopiti pred združeno delo in dobiti dodatna sredstva.

To so bile težave in problemi, s katerimi smo se srečavali v tej moji drugi mandatni dobi. In vendar smo postavili muzejska društva na nove proge, usmerili smo jih v dejavnost. Dejavnost pa bo mogoče razviti edino le s planiranjem za prihodnje srednjeročno obdobje, in ko bo v letu 1980 plan sprejet, se ga dogovorno držati, razvijati še naprej muzejsko misel do tiste mere, da bo dejansko prisotna v našem vsakdanjem življenju. Muzejsko društvo v Škofji Loki čaka še ena izmed nalog, ki jo bo moral rešiti novi odbor. Pripravlja se načrt o revitalizaciji mesta. Tako kot so naši predhodniki, predvsem dr. Blaznik in prof. Planina, bili povezani z dejavniki spomeniškega varstva, tako se bo v bodoče moralo tudi muzejsko društvo aktivno vključevati v ta projekt, ki bo ne samo polepšal Škofjo Loko, ampak ji tudi vdihnil novo življenje, in kot ni meje med zgodovino in sedanostjo, tako bo muzejsko društvo v sedanosti bedelo nad tistim, kar je vredno ohraniti našim zanamcem. S tem končujem tole poročilo, ki res ni polno statističnih podatkov, zajelo pa je bistvo dela zadnjih dveh let in nakazalo tudi smeri za bodoče delo.

TAJNIŠKO POROČILO

(Poroča Andrej Pavlovec)

Od zadnjega občnega zbora, ki je bil 31. maja 1976, je preteklo 34 mesecev, več kot so nam to dovoljevala sedanja pravila. Toda v tem obdobju je bila 23. 9. 1977 slavnostna seja ob 40-letnici Muzejskega društva, ki je bila celo zelo delovno usmerjena in bi jo mogli šteti tudi kot občni zbor, seveda z drugačnim dnevnim redom in brez volitev. Poleg tega smo že

čez mesec dni 23. okt. 1977 ponovno odprli v Sorici Groharjevo spominsko zbirko. Ob tej slovesnosti je bil bogat kulturni program. Še bolj razveseljivo je, da so prostori, kjer je zbirka, last društva. Na tem mestu se moramo zahvaliti občinski kulturni skupnosti za finančna sredstva, s katerimi smo lahko odkupili prostore za zbirko. Hkrati gre zahvala tudi Kmetijski zadrugi Škofja Loka, ki je z razumevanjem in po nizki ceni odstopila prostore v Sorici za potrebe muzeja. Zaradi pogojev in drugih okoliščin je morala biti zbirka okrnjena in praktično zaprta. Sedaj, ko je urejeno z zavarovalnico, pa bo ponovno odprta.

V tem mandatnem obdobju smo imeli 17 odborovih sej in eno izredno, kar pomeni, da so bile seje poprečno na dva meseca. Enkrat je bila seja v Železnikih, sicer pa vse v muzeju. Na sejah smo obravnavali tako kot vsa leta doslej tekoče in redno problematiko v zvezi z zbornikom Loški razgledi. Odborniki so bili tekoče seznanjeni z vsebino in avtorji, ki so sodelovali s svojimi prispevki. Poleg 40-letnice Muzejskega društva smo v tem mandatnem obdobju praznovali še en pomemben jubilej, in sicer 25. letnico izhajanja Loških razgledov. Ob srebrnem jubileju zbornika je bila 25. jan. 1979 tiskovna konferenca in pa sprejem pri predsedniku skupščine občine Škofja Loka tov. Viktorju Zaklju. Urednik Loških razgledov dr. Branko Berčič je v obširnem poročilu orisal pot našega zbornika. Nastajanje vsakega letnika smo spremljali na rednih odborovih sejah.

Poleg Loških razgledov smo na sejah bili seznanjeni z razširjeno dejavnostjo na založniškem področju. Rezultat teh prizadevanj je viden v dveh vodnikih: *Lubnik* in *Ratitovec*, ki pa nista zadnji knjižici, kajti upamo, da bomo s to serijo vodnikov lahko nadaljevali.

Veliko časa smo posvetili tudi problemu v zvezi s prehajanjem dosedanjih pododborov v Železnikih in Žireh v samostojna društva. Zakon o družtvih je določil drugačno finančno poslovanje po eni strani, po drugi pa sta se pododborova že toliko osamosvojila, da smo na odborovih sejah spoznali, kako je tudi sam razvoj pripeljal do samostojnosti pododborov. Zato smo v pripravi za nova društvena pravila predvideli povezavo muzejskih društev v Škofji Loki, Železnikih in Žireh v obliki koordinacijskega odbora, katerega naloga bo skupno planiranje muzejske dejavnosti v občini. Tudi v tej

mandatni dobi smo posvečali veliko pozornost problemom spomeniškega varstva, problemu grajskega vrta in stavbe. Toda pokazalo se je, da so se vezi med zavodom za spomeniško varstvo razrahljale in da z Muzejskim društvom, ki je bilo že od samega začetka iniciator spomeniškega varstva v Škofji Loki, ni več tesnega sodelovanja kot prej.

Na več sejah in na posebni seji 18. 7. 1977 smo razpravljali o sejmju starin.. Te ideje nismo mogli sami realizirati.

Ceprav omenjam planiranje v tem poročilu na zadnjem mestu, pa je odbor društva že na prvi seji mandatnega obdobja razpravljajal o programu dela v društvu in takrat še v pododborih. Prav planiranju je posvetil več točk dnevnega reda na svojih sejah. Novi odbor pa se bo moral planiranju posvetiti s še večjo pozornostjo.

BLAGAJNIŠKO POROČILO

za obdobje od 1. 1. 1977 do 31. 12. 1978

(Poroča Jože Krašovec)

V letu 1977 smo imeli skupaj s saldonom iz leta 1976 prihodkov 425.213,72, tako je bilo na žiro računu 31. 12. 1977 98.165,82 din. Občinska kulturna skupnost je nakazala 264.996,00 din dotacij, članarina 3.886,00 din, za Loške razglede, za letnik 23 smo iztržili 54.579,45 din, za ostale letnike in vodnike ter drugo pa 48.483,65 din.

Med odhodki so na prvem mestu stroški za tisk Loških razgledov v višini din 94.990,00, nagrade avtorjem so bile izplačane 54.339,30 din za letnik 23 in za letnik 22 8.230,55 din. Za pododbor v Žireh smo oddvojili 43.000,00 din, prav tako za Železnike 35.000,00 din. Za sekcijo Sorica je bila nakazana dotacija 5.000,00 din in plačani vsi računi za preureditev le-te, kar znes 28.874,10 din (tervol, ladijski pod, cement, apno, asfalt na dvorišču, električna napeljava in ostalo). Loškemu muzeju se je preodkazalo 25.000,00 din za poravnane račune. Samoupravni stanovanjski skupnosti smo nakazali 3.472,45 din za stanovanje v muzejski stavbi. Ostalo pa so manjši stroški, kot so: pisarniški material, PTT stroški, bančni stroški, okviri za diplome, gostinske usluge in slika Novinc — skupaj 29.141,50 din.

V letu 1978 smo imeli skupaj s saldonom iz leta 1977 prihodkov 430.707,12 din in odhodkov 344.311,25 din, tako je na žiro računu 31. 12. 1978 86.395,87 din. Dotacije za leto 1978 so bile v višini 200.000,00 din, članarina 3.966,80 din, za Loške razglede,

za letnik 24 smo iztržili 45.013,75 din, od ostalih letnikov razgledov in vodnikov ter drugo pa 83.560,75 din.

Med odhodki so seveda na prvem mestu zopet stroški za tisk Loških razgledov v višini 158.000,00 din, za nagrade avtorjem smo izplačali 46.879,20 din; v tem letu smo odplačali tudi 50.000,00 din za prostore v Sorici, in to Kmetijski zadrugi Skofja Loka, za pododbor v Železnikih smo oddvojili dotacijo v višini 40.000,00 din, 20.000,00 pa pododboru v Zireh, kjer smo plačali tudi del stroškov za novo zbirko NOB — nabava pleksi stekla 18.264,00 din in samoupravni stanovanjski skupnosti za stanovanje v muzejski stavbi 4.773,00 din. Ostalo so manjši stroški za pisarniško poslovanje, PTT in drugo.

Ker je žiro račun Muzejskega društva blokiran, doslej nismo mogli izplačati avtorskih nagrad sodelavcem Loških razgledov. Podrobnejši podatki za leti 1977 in 1978 so priloženi temu poročilu.

POROČILO O DELU LOŠKEGA MUZEJA (Poroča Andrej Pavlovec)

Ker je obširno dejavnost muzeja v kratkih besedah nemogoče orisati, naj velja, da bo poročilo objavljeno v Loških razgledih, ki tudi po tej strani seznanjajo člane Muzejskega društva z dogajanji v muzeju.

Tu bi se omejil na programske zasnove, ki smo si jih zadali za srednjeročno obdobje 1976—1980, in pa na že izdelan osnutek razvoja Loškega muzeja za prihodnje srednjeročne obdobje do leta 1985.

V letih 1977 in 1978 je muzej dosegel vrsto izboljšav v zbirkah, kjer smo posvetili največ pozornosti etnologiji. Da v tem primeru ne gre za provizorično urejevanje specializiranih zbirk, kot so na primer glavnikarstvo, klobučarstvo in druge, pričajo tudi razprave, objavljene v Loških razgledih. S tem so muzejski delavci končno le pričeli uporabljati prostor v Loških razgledih in objavljati izsledke svojega strokovnega, znanstvenega dela. Provizorično smo uredili tudi prirodoslovno zbirko. Pri adaptaciji kletnih prostorov smo delali tudi sami, pomagali pa so vojaki iz vojašnice narodnega heroja Gregorčiča iz Skofje Loke. Ko smo zbirko odprli, se je pokazalo, da vrsta razstavnih predmetov, kakršni so nagačene živali, verjetno ne bo primerno shranjena, ker je prostor preveč vlažen. V tem trenutku iščemo eventualno rešitev ali v ogrevanju ali pa v premestitvi zbirke drugam.

Poleg nekaterih uspešnih razstav s področja NOB, da omenim samo Talce na Gorenjskem, je muzej sodeloval tudi pri ureditvi NOB zbirke v Zireh, in to od načrtov do postavitve. Pripravljeni so že načrti za posodobitev zbirke NOB, s katero naj bi dostojno proslavili 40-letnico obstoja muzeja in 20-letnico, odkar smo na gradu. To pa je odvisno od razpoložljivih sredstev in v tem trenutku še ne vemo, če nam bo uspelo postaviti popolnoma preurejeno zbirko NOB že v tem letu.

Na arheološkem področju je bilo doslej opravljeno eno sondažno izkopavanje na Gostečem, ki pa ni dalo pričakovanih rezultatov. V pripravi pa je nova zbirka o slikani meščanski keramiki 16. in 17. stol., ki je bila izkopana na komunu, Kranclju in drugod.

Razstavna dejavnost poteka normalno, tako da imamo v galeriji poprečno leto 12 ali več razstav in to ne samo likovnih. Hkrati je muzej prevzel tudi organizacijo razstav v sejni dvorani skupščine občine Skofja Loka.

Kot sem že omenil, smo v srednjeročnem načrtu do leta 1980 predvideli poleg drugih akcij tudi znanstveno raziskovalne naloge. Obdelava Gorenje vasi in okoliških vasi poteka po projektu raziskovalne skupnosti Slovenije že dve leti in bo končana v letošnjem letu.

V načrtu smo predvideli tudi, da bo leta 1980 obiskalo Loški muzej 30.000 obiskovalcev. Temu cilju smo se že približali: v letu 1978 je Loški muzej obiskalo 29.856 obiskovalcev, galerijo pa 17.830 obiskovalcev.

V tem trenutku nas predvsem pestijo problemi okoli prostorov za deponiranje orožja in dragocenih predmetov iz NOB, za katere smo že kupili predpisane negorljive omare, ki jih pa nimamo kam postaviti. Iz programa muzeja pa je moč razbrati tudi problem knjižnice in njene ureditve, da bi bila dragocena strokovna literatura dostopna. Zato smo predlagali, da bi izselili bife iz dosedanjih prostorov. Za bife oziroma podoben lokal je predviden nov prostor v okroglem stolpu. Ob stolpu je možno brez investicij urediti lepo teraso, kjer bi lahko gostje posedali. Ta lokacija ima še eno prednost: ne moti dela v muzeju in obiskovalcev. Z ograjo je možno zaščititi dostop do muzejskih zbirk, ki bi bile tako še posebej zaprte v času, ko ni obiskov. Takoj, ko bi lahko preselili v izpraznjene prostore sedanjega bifeja depo za NOB in knjižnico ter uredili še dva delovna prostora, bo možno

zgoraj v nadstropju urejevati zbirko ljudske umetnosti (po načrtu do leta 1980), že v letošnjem letu pa bomo na hodniku uredili galerijo Šubicev. V zadnji sobi, kjer je sedaj knjižnica in ostalo gradivo, pa bo po načrtu do leta 1982 zbirka »Likovna umetnost od 19. stol. do danes«.

S tem bi bil en del muzeja prostorsko in razstavno urejen. Prav zato je nujno, da se uredi z bifejem dostop najemnih prostorov muzeja, ker bife zažeda tudi klet, ki bi bila dobra za restavratorsko delavnico, ki je sedaj ni.

Iz tega sledi, da moramo nujno reševati kompleksni problem v eni sami smeri — grad mora biti namenjen, tako kot je že bil, samo muzejski dejavnosti. Že sedaj gre iz sredstev, namenjenih za kulturno dejavnost, letno od 100.000,00 din do 25.000,00 din za investicijsko vzdrževanje stavbe, kar ni logično, če ustanova, ki naj bi z gradom upravljala, nima tega urejenega.

Razumljivo je, da v takem kratkem spreletu o dejavnosti muzeja ni mogoče prikazati celostne slike o delu muzeja. To bo mogoče, kot je bilo rečeno, razbrati iz poročila v Loških razgledih. Novemu odboru Muzejskega društva bomo hvaležni za vsako pomoč, ki bo še posebej dobrodošla ob 40-letnici muzeja, ki jo letos praznujemo.

RAZPRAVA

K razpravi se je prvi priglasi dr. Ignac Voje, predsednik Zgodovinskega društva za Slovenijo, ki je s posebnim poudarkom poročal o tesnem sodelovanju med obema društvoma, še posebej utrjenim z delegatom Muzejskega društva Škofja Loka, ki na sejah Zgodovinskega društva redno poroča. Dr. Voje je tudi omenil težave, ki so nastale z novim zakonom o društvih in reorganizaciji Zgodovinskega društva za Slovenijo. Podružnice ne morejo več obstajati in zato bodo ustanovljena zgodovinska društva, ta pa povezana v Zvezo zgodovinskih društev Slovenije. Problem je skoraj enak problemom, s katerimi se je ukvarjalo Muzejsko društvo Škofja Loka in njegovi dosedanjí pododbori, ki so sedaj samostojna društva. Nadaljeval je z orisom bodočega razvoja zgodovinskih društev, katerih naloga naj bi bila širiti zanimanje za zgodovino in povezovati tiste, ki jih zgodovina mika, v razne sekcije, kot so na primer sekcija za krajevno zgodovino, za gospodarsko zgodovino in podobno. Vsi tako zbrani člani regionalnih društev,

tudi muzejskih, naj bi postali hkrati tudi člani zgodovinskega društva z ugodnostmi cenene nabave zgodovinskih knjig in publikacij. Po zares izčrpnem orisu bodoče organiziranosti zgodovinskega društva je v imenu odbora Zgodovinskega društva za Slovenijo zaželel muzejskim društvom v občini Škofja Loka uspešno delo.

Tov. France Planina je opozoril, da v blagajniškem poročilu manjka navedba o prispevku, ki ga je on izročil kot saldo muzejskih izletov v znesku 958,00 din, nakar je tov. blagajnik poročilo s tem dopolnil.

Tovariš Andrej Rant je pozdravil občni zbor v imenu Numizmatičnega društva Slovenije z željo, da bi tudi ti društvi tesneje sodelovali, širili svoje vrste predvsem z mladimi člani in vlagali vse svoje napore v ohranjanje ne samo zgodovinskih predmetov, ampak tudi za ohranitev arhitekturnega bisera, starega mestnega jedra Škofje Loke.

Sledil je pozdravni nagovor tovariša Ivana Jenka, predstavnika muzejske sekcije pri Planinskem društvu Dovje - Mojštrana: Prijetna dolžnost mi je, da v imenu muzealcev, članov PD Dovje-Mojstrana in tudi v svojem imenu pozdravim vaš današnji občni zbor, želeč uspešnega in plodnega dela.

Ni zgolj naključje, marveč tudi utemeljena zgodovinska preteklost, ki veže ta kraja. Tako smo v preteklem letu z veliko hvaležnostjo sprejeli podporo z dobrimi nasveti vaših članov ter uprave Loškega muzeja. Naša dejavnost temelji na sicer pri nas še ne dosti razviti tematici planinske in smučarske zbirke muzejskih eksponatov, ter fotodokumentacije, ki jo pripravljamo v našem kraju, sicer zaenkrat le v lokalnem merilu. Dovje in Mojštrana sta po svoji obstoječi legi dala dokaj planinskih in smučarskih pomembnih mož. Vedno več pa skozi Mojštrano potuje zavzetih planincev in turistov, ki bi si zbirko z zanimanjem in veseljem ogledali. Imamo dokajšno zbirko eksponatov in ostalega gradiva, žal pa smo brez ustreznih prostorov, da bi jo prikazali javnosti. Le z vztrajnostjo jih bomo pridobili.

V preteklem letu smo izvedli 3 razstave, eno tudi ob občinskem prazniku Škofje Loke v domu KUD Godešič. V tem letu pa imamo pripravljene že tri z različno planinsko in eno s smučarsko tematiko.

Priporočamo se za še nadaljnje sodelovanje z novim upravnim odborom, kate-

remu želimo plodno delo pri vodenju in uresničevanju muzejske dejavnosti.

Udeležencem občnega zbora je bil nato prebran pismeni predlog za reševanje problema okoli tako imenovane »uranske ceste«.

Člani muzejskega društva Škofja Loka so na občnem zboru dne 19. aprila 1979 obširno in vsestransko razpravljali o pe- reči problematiki urbanističnih rešitev v Skofji Loki, posebej z ozirom na predvi- dene prometne rešitve. Čeprav se bodo člani društva kot občani občine Škof- ja Loka aktivno udeležili javne raz- prave o različnih variantnih rešitvah, so člani društva vendarle imeli za koristno, da tudi tu društvo kot celota izrazi svoje stališče. Med javno razpravo namreč ne bo mogoče ponovno sklicati tako repre- zentančnega zbora članov društva, kot je občni zbor.

Občni zbor je soglasno sprejel naslednjo resolucijo:

Naše mesto je po svojem položaju, po talnem načrtu, po razporedu, slogu in ohranitvi stavb in mestnega obzidja tako značilno in svojevrstno, da ni zanimivo in vredno upoštevanja le za nas domačine, temveč je velikega pomena za vso Slo- venijo in njeno zgodovino. To nam nalaga dolžnost, da zgodovinsko in estetsko po- dobo Loke skrbno varujemo in ohranja- mo. Te dolžnosti se je zavedala že občinska skupščina pred 16 leti, ko je na svoji seji 19. junija 1963 sprejela odlok o zaščiti zgodovinskega področja mesta Škofje Loke, s katerim je spomeniško zaščiteno celotno staro mestno jedro, tj. Mestni in Spodnji trg, Blaževa ulica, Cankarjev trg, Poljanska cesta do Zabrajde, Kopališka ulica in Jegorovo predmestje, Grad in nekdanji nunski samostan, cesta v Vin- carje do LTH, vsi bregovi nad mestom s Kranceljnom, deli okrog Kapucinskega samostana in Krevsova domačija; od Pu- štala del od Puštalskega mostu do gradu in dalje do pobočja Hribca s Hribcem ter izza gradu do kopališča in Puštalske brvi, Stara Loka pa v celotnem starem delu z gradom in cerkvijo.

Neopravičljiva napaka bi bila, če bi skupščina pri svojem odločanju o najpri- mernejši varianti uranske ceste na prehodu s Sorškega polja v Poljansko dolino presojala variante izključno po finančnih izdatkih, po dolžini kilometrov, po mno- žini odkopanih in nasutih kubikov zemlje, po potrebi gradnje predorov in mostov in ne bi na prvem mestu upoštevala višjih

vrednot, ki se z dinarji, kilometri ali ku- biki ne dajo meriti. Kakor se vrednost materinega jezika ne da meriti s takimi merili, tako se z njimi ne dasta meriti zgodovinski in estetski značaj mesta, ki sta prvinski lastnosti Škofje Loke. Z zgo- dovinskim in estetskim značajem starega mestnega jedra, ki se je razvijalo svojih tisoč let, zavzema Škofja Loka v družbi s Piranom in Ptujem edinstven položaj med slovenskimi mesti.

Iz teh razlogov ima sedanja skupščina dolžnost, da na prvo mesto postavi zahte- vo, naj se nova cesta ne dotakne starega zaščitenegega mestnega jedra. Šele potem, ko izloči vse variante, ki bi prizadevale zgodovinski in estetski značaj mesta, naj presoja ostale variante s finančnega in materialnega vidika. Če bi ne upoštevala spomeniškega varstva mesta, bi ji lahko sedanji in prihodnji rod upravičeno očital kratkovidnost, pa tudi slovenska javnost tega ne bi razumela.

Upoštevaloč izhodiščno spomeniškovar- stveno stališče, odpadejo izmed 11 ponu- jenih idejnih variantnih predlogov za cestno povezavo v Poljansko dolino (in tudi v Šeško dolino) vse, ki potekajo po ozemlju, ki ga zajema odlok o zaščiti zgo- dovinskega področja mesta Škofje Loke: to so variante 1 do 8. Za muzejsko društvo so sprejemljive samo rešitve po varian- tah 9, 10 ali 11. Kolikor pa moremo med njimi presojati o stopnji kakovosti pri reševanju tako pomembnih in odgovornih vprašanj urbanističnega odločanja, kot so medkrajevne cestne povezave Škofje Loke z obema dolinama, potem moremo varian- to 9 oceniti kot manj in varianti 10 oz. 11 kot bolj ustrezni. Varianta 9 prinaša z južno obvoznico ob robu mestnega območ- ja rešitev samo za cestno povezavo s Pol- ljansko dolino, medtem ko za smer v Selško dolino predvideva tok prometa po obstoječi cesti skozi novo središče mesta in Staro Loko oziroma pozneje po novi severni obvoznici; ta varianta zahteva ločeno zgraditev selške obvoznice, kar pa celotne stroške prav gotovo poveča. Boljša kvaliteta variante 10 oz. 11 namreč ni samo v popolni ustreznosti spomeniško- varstvenim načelom, ampak rešuje z eno traso in za dosti nižje stroške kot po varianti 9 hkrati dostop ob severnem robu širšega mestnega območja v obe dolini, preostalo okolje pa ostane neovirano za druge potrebe urbanističnega razvoja Škofje Loke in njene bližnje okolice.

Udeleženci občnega zbora želimo s svo- jim opozorilom in stališčem prispevati k

iskanju čim boljše prometne rešitve za mesto Škofjo Loko in za cestno povezavo s Poljansko in s Selško dolino, pri tem pa ocvitati vse kvalitete naše zgodovinske dediščine, ki je za naše mesto in za njegovo širše območje tako značilna v kulturnem, turističnogospodarskem, rekreacijskem in v splošnem družbenem pomenu. Zato apeliramo na odločujoče družbenopolitične dejavnike, na občinsko skupščino, na načrtovalce in na investitorje, da pri sklepanju o obravnavanih cestnih povezavah v celoti upoštevajo in zaščitijo s to poslanico izpričani interes, ki ni samo interes ožjega kroga društvenih članov, temveč interes širšega kroga škofjeloških občanov in širše slovenske družbene skupnosti.

Prosimo občinsko skupščino, da ima to resolucijo tudi za naš prispevek k javni razpravi in jo upošteva.

Po razpravi o cestni varianti je občni zbor sprejel sklep, da se s stališčem Muzejskega društva Škofja Loka seznanjajo Izvršni svet Skupščine občine Škofja Loka.

Sledilo je strnjeno poročilo o Loških razgledih ob 25-letnici rednega izhajanja. Poročilo je pripravil urednik zbornika dr. Branko Berčič (glej str. 172), ki je hkrati tudi zaposil, da bi ga razrešili te dolžnosti, ker je zaradi bolezni ne bo mogel več opravljati.

Z razpravo je nadaljeval dr. Pavle Blaznik, dolgoletni predsednik društva in častni član, ki je posebej poudaril, da smo z Loškimi razgledi resnično lahko zadovoljni, ker izhajajo točno. Prevečkrat pa se zatakne pri ekspeditu in člani predolgo čakajo na novo številko zbornika. To delo bi morali prevzeti muzejski delavci. Nadaljeval je z ugotovitvijo, da je na drugem področju, to je pri načrtih za muzej na prostem, naše delo povsem propadlo. Namesto tega so muzejski objekti sedaj postali zasilna skladišča, tako da jih niti redno ni mogoče več vzdrževati.

Tovariš Sveto Kobal se je v imenu delovnega predsedstva zahvalil vsem razpravljalcem in ugotovil, da že dolgo na občnem zboru društva ni bilo tako tehtnih razprav, s katerimi bomo v bodoče lahko usmerjali delo društva. Iz razprave je bilo mogoče izluščiti vrsto nalog s katerimi se bo moral ukvarjati novi izvršni odbor društva. Izrazil je tudi upanje, da bo prišel na mesto urednika Loških razgledov dostojen naslednik dr. Berčiča, za katerega delo ne najde dovolj zahvalnih besed.

Sledilo je poročilo nadzornega odbora s predlogom za razrešnico dosedanjemu odboru.

POROČILO NADZORNEGA ODBORA (poroča Rajko BRANK)

Na občnem zboru 31. maja 1976 je bil izvoljen nadzorni odbor v sestavi: Rajko Brank, Matjaž Braniselj in Alfonz Zajc. Nadzorni odbor se je udeleževal sej društvenega odbora praviloma z dvema članoma in tako sproti spremljal delo odbora. Seje društvenega odbora so bile praviloma vsak mesec, ta praksa se je opustila le v drugi polovici leta 1978. Ob oceni dela društvenega odbora se ugotavlja, da je bilo to v skladu z društvenimi pravili, in sprejeti sklepi v pretežni večini izvršeni tekoče.

Nadzorni odbor se je dne 21. marca 1979 sestal na sejo in po pregledu finančne dokumentacije in finančnega poslovanja ugotovil, da je dokumentacija tekoče vodena po predpisih do 21. marca 1979 in se finančni rezultat ujema s stanjem v blagajni in z izpiskom na tekočem računu. Seznanjen je bil tudi s sklepom SDK Kranj, da je z 12/3-1979 blokiran žiro račun društva zaradi neuskkljenosti društvenih pravil, registracije in ostalega z zahtevami SDK in s predpisi o društvih.

Nadzorni odbor je ugotovil, da se ob naročnini za Loške razglede plačuje tudi članarina. Ker pa vsi člani niso dosledno tudi naročniki Loških razgledov, se dogaja, da vsa članarina zato ni pobrana. Ugotovljeno je, da je uvedena knjiga društvenih članov, vendar iz nje ni razvidno točno število članov in letni priliv novih zaradi ločenega vodenja članov pri pododbirih v Železnikih in Žireh. Zapisniki sej so v redu vodeni in pregledni, niso pa vsi podpisani.

Nadzorni odbor predlaga razrešnico dosedanjemu društvenemu odboru, novemu odboru pa predlaga ureditev naslednjega:

1. Takoj je treba izpolniti zahteve SDK in prepisov zakona o društvih, da bo žiro račun deblokiran.
2. Urediti je treba redno plačevanje članarine.
3. Poskrbeti je treba za tekoče vodenje knjige vpisov novih društvenih članov in jo uskladiti s kartoteko članov.

NADALJEVANJE ZBORA

Potem, ko je dr. Berčič razložil zahteve Zakona o društvih in prebral ter obrazlo-

žil posamezne člene društvenih pravil in po ugotovitvi, da so Pravila Muzejskega društva Škofja Loka usklajena z Zakonom o društvih, je občni zbor sprejel predlog Pravil na podlagi 4., 5. in 13. člena Zakona o društvih (Uradni list SRS, št. 37 iz leta 1974) in sprejel sklep o spremembi in uskladitvi svojih pravil s citiranim zakonom ter v ta namen sprejel pravila na občnem zboru.

Občni zbor je nato ločeno volil predsednika izvršnega odbora in člane izvršnega odbora. Soglasno je bil izvoljen dr. Branko Berčič za novega predsednika, za člane odbora pa: inž. Rajko Brank, Ančka Cegnar, inž. Pavle Hafner, Zdravko Krvina, Sveto Kobal, dr. France Leben, Andrej Pavlovec, Marjan Peternelj, Peter Pipp, Nežka Rupar in Franc Štukl. Hkrati s tem je bil tudi osvojen predlog za novega urednika Loških razgledov. To dolžnost je sprejel dr. France Leben z željo, da bodo tudi pod njegovim urednikovanjem Loški razgledi tako pestri in kvalitetni, kot so bili doslej.

Soglasno so udeleženci občnega zbora izvolili tudi nadzorni odbor v sestavi: Matjaž Braniselj, Vinko Demšar in Jože Krašovec. Enako so izvolili tudi disciplinsko komisijo: Janez Erjavec, Rado Jan, in Ivan Jenko.

Občni zbor je potrdil tudi novo članarino v višini 20.— letno za fizične člane društva in stroški za vpisnino, ki jih plačajo novi člani v višini 15.— din. Za pravne osebe je občni zbor določil minimalno članarino 1000.— dinarjev.

Novi predsednik izvršnega odbora Muzejskega društva Škofja Loka dr. Branko Berčič se je zahvalil za zaupnico in dejal, da je dediščina tolikšna in težko presegljiva in prav zato bomo morali s trdim delom in s svojimi najboljšimi močmi težiti k temu, da bi dostojno nadaljevali zaupano nam delo.

Po končanem občnem zboru je imel koncert oktet JELOVICA, katerega člani so se tisti dan vpisali v Muzejsko društvo Škofja Loka.

PRAVILA MUZEJSKEGA DRUŠTVA V ŠKOFJI LOKI

Splošne določbe

1. člen

Prebivalci občine Škofja Loka in drugi združujejo svoj interes za pospeševanje domoznanstva na ozemlju nekdanjega

freinsinškega loškega gospostva v društvu, ki je bilo ustanovljeno leta 1937.

Ime društva je »Muzejsko društvo v Škofji Loki« (v nadaljnjem besedilu: društvo). Sedež društva je v Škofji Loki na Loškem gradu v loškem muzeju.

2. člen

Območje društvenega delovanja je geografsko omejeno na ozemlje nekdanjega loškega gospostva in obsega mesto Škofja Loka z okolico, del Sorškega polja ter Poljansko in Selško dolino.

3. člen

Društvo je pravna oseba.

4. člen

Društvo ima svoj znak in pečat.

Znak društva je stiliziran grad z zamorcem s krono v osrednjem stolpu; grad leži na stiliziranem ozadju ščitaste draperije. Pečat društva je krog s premerom 36 mm (milimetrov), v katerega sredini je znak društva, ob robu kroga pa napis: Muzejsko društvo v Škofji Loki.

5. člen

Društvo se aktivno povezuje z drugimi muzejskimi društvi in z muzejskimi sekcijami pri drugih društvih v občini oziroma v druge oblike organizirane muzejske dejavnosti z namenom, da se z usklajenim delom dosega cilji na področju planiranega muzejskega delovanja v občini.

Društvo zato sodeluje tudi z ustreznimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi, s krajevnimi skupnostmi, z občinsko konferenco SZDL in z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami, z gospodarskimi delovnimi organizacijami in z družbenimi ustanovami v občini.

6. člen

Društvo se lahko včlani v druge sorodne organizacije v SFRJ, katerih namen je razvijati domoznanstvo in pospeševati muzejsko delo.

Društvo se lahko včlani v sorodno tujo ali mednarodno strokovno organizacijo s podobnimi nameni in cilji, predpisanimi s temi pravili, vendar pod pogoji, da dejavnost te tuje ali mednarodne organizacije ni v nasprotju z interesi SFRJ Jugoslavije.

7. člen

Delovanje društva temelji na načelih samoupravljanja in javnosti.